

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ มีสาระสำคัญที่จะสรุปและอภิปรายผลรวมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการวิจัยดังนี้

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเข้าค่ายภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเข้าค่ายภาษาอังกฤษและเมื่อสิ้นภาคเรียน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของแรงจูงใจในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการวิจัย

1. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น
2. ได้แผนการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพ
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ นำไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นอื่นๆต่อไป
4. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาอื่นๆนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการสำหรับนักเรียนชั้นอื่นๆต่อไป

สมมติฐานการวิจัย

1. แรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
2. แรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

3. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษกับเมื่อสัปดาห์เรียนไม่แตกต่างกัน

4. แรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 กลุ่มโรงเรียนท่าหลวงสัมพันธ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 ซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาส จำนวน 3 โรงเรียน รวม 136 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบ 2 ขั้นตอน โดยในขั้นตอนแรกใช้การสุ่มแบบเจาะจง คือ โรงเรียนบ้านหัวลำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 จำนวน 2 ห้องเรียนรวม 64 คน ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เพื่อเลือกเอาหนึ่งห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 32 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 32 คนเป็นกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้มีประกอบด้วย

1. แผนการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น 6 ประเภท
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แล้วไปหาคูณภาพของค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson)
3. แบบวัดแรงจูงใจในการเรียน ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนตามวิธีของลิเคิร์ท เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยปรับปรุงแบบสอบถามจาก รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง (2544, หน้า 90) และ ปริญญา ยะวงศา (2546, หน้า 85)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การประเมินผลก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งระดับความรู้สึก เป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย

และน้อยที่สุด จำนวน 20 ข้อ บันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง หรือคะแนนก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

2. ดำเนินการทดลอง (experimental) ด้วยแผนการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ จำนวน 6 ประเภท ใช้เวลาในการเข้าค่ายจำนวน 4 วัน วันละ 7 ชั่วโมง รวม 28 ชั่วโมง

3. ประเมินผลหลังเข้าค่าย (posttest) เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้ว ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งระดับความรู้สึกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 20 ข้อ บันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง หรือคะแนนหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

4. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติค่าที (t-dependent) (t-independent) เพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณ ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มี ดังนี้

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งฉบับ ใช้สูตร $KR - 20$ ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน
2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ คำนวณจากสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α - coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานใช้สถิติทดสอบ (t- test) แบบมีความเป็นอิสระต่อกัน (independent samples) เพื่อเปรียบเทียบกลุ่มของนักเรียนที่ได้เข้าร่วมและไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
4. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานใช้สถิติทดสอบ (t- test) แบบข้อมูลสองชุดในกลุ่มเดียวกัน (dependent samples)
5. สถิติที่ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่โดยการคำนวณสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย เพื่อทราบทิศทางและขนาดของการแปรผันร่วมกันระหว่างตัวแปรสองตัว หรือคะแนนสองชุด โดยการคำนวณสัมประสิทธิ์ (Correlation coefficient) ใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient, Pearson's r)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ปรากฏผลดังนี้

1. แรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. แรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเข้าค่ายภาษาอังกฤษกับเมื่อสิ้นภาคเรียนไม่แตกต่างกัน
4. แรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

ในการวิจัยการเรื่องการพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลตามลำดับสมมติฐานของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยที่พบว่า แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง (2544, บทคัดย่อ) ที่พบว่าแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรีหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเข้าค่ายภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริยา ดันทอง (2549, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า หลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าก่อนเข้าค่ายภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสาเหตุต่อไปนี้

1.1 รูปแบบกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้ เป็นกระบวนการเรียนรู้และฝึกฝนการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ ด้วยกิจกรรมที่สนุกสนาน มีความหลากหลาย และท้าทายความสามารถของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมที่ฝึกฝนและทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนด้วยรูปแบบที่สนุกสนานในลักษณะของเกมภาษาที่กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในการเรียน เพราะเกม

เป็นกิจกรรมที่จัดสภาพแวดล้อมของนักเรียนให้เกิดการแข่งขันอย่างมีกฎเกณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ และเป็นกิจกรรมเพื่อความสนุกสนาน

1.2 บรรยายภาคการเรียนรู้ในคำภาษาอังกฤษครั้งนี้ ผ่อนคลาย ไม่เครียด เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้มีโอกาสเรียนได้อย่างอิสระ ไม่ต้องเคร่งครัดในระเบียบเหมือนการเรียนในห้องเรียนปกติ นักเรียนจึงกล้าคิด กล้าแสดงออกได้เต็มที่ในบรรยากาศที่เป็นมิตร การได้ทำงานร่วมกับคนอื่นทำให้เกิดการปรับตัว การยอมรับและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ภายในกลุ่ม

1.3 ในการจัดกิจกรรมคำครั้งนี้ เน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่ได้เรียนมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์จริงในการทำกิจกรรม อย่างเต็มที่ทั้งในรูปแบบกิจกรรมเดี่ยว คู่ หรือกลุ่ม และเมื่อทุกคนได้มีส่วนร่วมทำให้กลุ่มของคนประสบความสำเร็จ หรือชนะการแข่งขันกิจกรรม หรือเกมต่างๆทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น และกล้าที่จะใช้ภาษามากขึ้น รวมทั้งยังช่วยสามารถสร้างแรงจูงใจของนักเรียนและคิดว่าภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นวิชาที่ยากอีกต่อไป

1.4 ในการจัดกิจกรรมคำครั้งนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีอิสระในการใช้ภาษา โดยไม่มีการจับผิด และส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ โดยมีวิทยากรกระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษตลอดเวลาในการดำเนินกิจกรรม เมื่อนักเรียนพูดผิดจะไม่คำหนิ หรือพยายามแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนรู้สึกมีอิสระในการใช้ภาษาและมีความกระตือรือร้นในการใช้ภาษามากขึ้น

1.5 ในการจัดกิจกรรมคำครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ เพลง บทบาทสมมุติ เกมจึงทำให้นักเรียนฝึกฝนภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว นอกจากนั้นในการจัดกิจกรรมคำได้จัดให้มีการแข่งขัน กันเป็นกลุ่มๆ จึงทำให้นักเรียนสนุกสนาน จึงทำให้นักเรียนเกิดความพยายามพยายามในแข่งขันเพื่อเอาชนะเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้ซึ่งสิ่งเหล่านี้จึงกระตุ้นหรือจูงใจให้นักเรียนสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

2. ผลการวิจัยที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเข้าค่ายสูงกว่าก่อนเข้าค่ายภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมคำภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริญญา ยะวงศา (2546, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการเข้าร่วมค่ายภาษาอังกฤษ พบว่า หลังจากการเข้าร่วมค่ายภาษาอังกฤษแล้วพบว่ามีแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเข้าค่ายภาษาอังกฤษที่ระดับ.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการจัดกิจกรรมคำครั้งนี้ผู้วิจัยเน้นการพัฒนาทักษะ 4 ด้านได้แก่

ทักษะ ฟัง พูด อ่านและเขียน ผ่านการจัดกิจกรรมแบบต่างๆ ได้แก่ เกม เพลง บทบาทสมมุติ ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ในการฝึกภาษาได้อย่างอิสระ ปรารถนาจับผิดแต่มี ครูวิทยากรคอยให้ความช่วยเหลือ จึงกระตุ้นให้ผู้เรียนกระตือรือร้น กล้าที่จะใช้ภาษามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544, หน้า 5-6) ที่พบว่ากิจกรรมค่ายวิชาการ ช่วยพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชน โดยการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นและท้าทายให้เด็กได้คิดอิสระ พัฒนาทักษะกระบวนการคิดและการแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม นักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการกลุ่ม จะก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนได้อย่างสูงสุดเพราะผู้เรียนศึกษาจากประสบการณ์จริงและได้ มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับคนอื่น ซึ่งทำให้การเรียนรู้ต่างๆ เติบโตด้วยความสนุกสนาน เป็นผลให้ผู้เรียนซาบซึ้งและจดจำได้นาน

3. ผลการวิจัยที่พบว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเข้าค่ายภาษาอังกฤษกับเมื่อสิ้นภาคเรียนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้ ใช้การกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้ผ่านการจัดกิจกรรมรูปแบบต่างๆ ในลักษณะที่มีบรรยากาศที่ผ่อนคลายผู้เรียนเรียนรู้อย่างอิสระโดยไม่มีการจับผิดมีแต่ บุคคลที่คอยให้กำลังใจในการทำงาน รวมทั้งมีการจูงใจภายนอกในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การกล่าวคำชมเชย การให้รางวัล การให้ค้นพบความสำเร็จของตนเอง ซึ่งเมื่อนักเรียนประสบความสำเร็จบ่อยๆ ก็จะเกิดแรงจูงใจภายในกล่าวคือมีความกระตือรือร้น สนใจในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

4. ผลการวิจัยที่พบว่า แรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องคำกล่าวของ พรทิพภา อินทปัญญา (2532, หน้า42) ที่ว่า แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหากผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนมีความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ลุล่วงไปด้วยดีและพยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ จะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงขึ้น และสอดคล้องกับ คำกล่าวของ ศิริยา คณิรวานนท์ (2541, หน้า37) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาและผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สนุกสนาน ผู้เรียนได้ฝึกภาษาอย่างไม่รู้สึกลำบากเหนื่อย สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนและฝึกภาษา และเป็นการสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้ผู้วิจัย สร้างแรงจูงใจในการเรียนผ่านกิจกรรมเสริมในรูปแบบต่างๆและเปิดโอกาสผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์ทักษะทางภาษาอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งโดยทั่วไปการฝึกภาษาในชั้นเรียนมักจะอยู่ในวงจำกัด บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้แบบแปลกใหม่ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย การจัดค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้เน้นทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ ด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่น เพลง เกม ทักษะ

ทางภาษา เป็นต้น ส่งผลให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน และเมื่อมีแรงจูงใจในการเรียนก็ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษไปใช้ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้แผนการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษได้เขียนเป็นภาษาไทยแต่ในการนำไปใช้ ให้คุณครูควรใช้คำสั่ง คำชี้แจง คำพูดให้เป็นภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเพราะผู้เรียนจะได้คุ้นเคยกับสำเนียง การออกเสียง และเกิดการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ
2. จากการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้พบว่า ในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในบางกิจกรรม ต้องใช้เวลานานในการทำกิจกรรม เช่น กิจกรรม my painting กิจกรรม treasure hunt กิจกรรมสอหดแทรก ดังนั้นในการจัดกิจกรรมเหล่านี้ควรเพิ่มเวลาให้มากขึ้น
3. จากการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในครั้งนี้ผลการสอบถามนักเรียนพบว่า นักเรียนอยากให้มีวิทยากรชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษาด้วย ดังนั้นในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ควรมีวิทยากรชาวต่างชาติ เพราะจะทำให้นักเรียนรู้สึกตื่นเต้น น่าสนใจ และได้เรียนรู้วัฒนธรรมต่างชาติจากเจ้าของภาษา
4. จากการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในครั้งนี้พบว่า มีนักเรียนบางกลุ่มที่ไม่ค่อยร่วมกิจกรรมหรือเลือกร่วมกิจกรรมเป็นบางกิจกรรม ดังนั้นควรดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึงพยายามกระตุ้นให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมทุกคน และทุกกิจกรรม
5. จากการวิจัยครั้งนี้กิจกรรม spy code กิจกรรม my thing กิจกรรม make sentence หรือกิจกรรมอื่นๆที่ไม่ใช่อุปกรณ์หรือสถานที่มากในการจัดกิจกรรมควรสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ ทั้งนี้เพื่อให้แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนยังคงอยู่ได้นานและต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยติดตามและประเมินผลนักเรียนที่เคยร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้ว่ามีพัฒนาการด้านใดเปลี่ยนแปลงไปบ้าง เช่น ความสามารถในการใช้ทักษะภาษาต่างๆ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษร่วมกับผู้อื่นหรือในสถานการณ์ต่างๆ ความเชื่อมั่นในการใช้ภาษา การมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เป็นต้น
2. จากการวิจัยครั้งนี้พบว่ากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น มีความกระตือรือร้นมากขึ้น ดังนั้นควรจะได้มีการศึกษา ผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่มีต่อความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติ